

[MAGNIFIK *sb m*

N pl m(a)gnifikowie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Możny pan, dostojnik [magnificus – wielmożny Mącz 204c, Calep; hojny; wielmożny – magnificus Cn]: Pan Hetman darował go [*prochu*] Królowi kilkadziesiąt centnarów [...]. By tak drudzy magnifikowie, co tu są, z takimi prezenty wymknęli się, uczyniliby dobrze. *PiotrDzien* 310.

FP